

شهادت عالم مجاهد و مبارز مشروطه خواه آیت الله "شیخ فضل الله نوری" (1327 ق)

آیت الله شیخ فضل الله نوری در سال 1259 ق در تهران متولد شد.

آیت‌الله شیخ فضل‌الله نوری در سال 1259 ق در تهران متولد شد. در جوانی به همراه دایی و پدر زن خود حاج میرزا حسین نوری، جهت تحصیل به نجف اشرف مهاجرت کرد. وی از شاگردان برجسته میرزای شیرازی بود. شیخ فضل‌الله برای مقابله با استبداد، به همراه آیات عظام طباطبایی و بهبهانی در دوران مشروطیت، این جنبش را رهبری می‌کرد. وی در مهاجرت کبری شرکت داشت و در تهیه، تنظیم و تدوین قانون اساسی و متمم آن سهیم بود، به طوری که اصل دوم متمم به ابتکار او تهیه شد. یکی از اصول پیشنهادی شیخ فضل‌الله، حضور پنج عالم مجتهد در مجلس بود تا قوانین ضد اسلامی به تصویب نمایندگان نرسد. او در جمادی الاولی سال 1325 تصمیم گرفت یک کانون تبلیغاتی علیه مشروطه می‌گیرد غیر مشروع ایجاد کند. اقدامات تبلیغی شیخ با مخالفت مجلسیان مواجه شد و شیخ فضل‌الله در حضرت عبدالعظیم تحصن اختیار کرد. شیخ فضل‌الله سرانجام در 12 رجب سال 1327 از جانب فاتحین دستگیر و عصر 13 رجب پس از یک محاکمه می‌کوتاه به مجازات مرگ محکوم شد. شیخ فضل‌الله نوری سرانجام در سیزدهم رجب همان سال در میدان توپخانه می‌تهران و در حضور هزاران نفر از مردم به دار آویخته شد. اکثریت کسانی که آن روز در پایین دار شیخ شهید جهت قتل او خوشحالی می‌کردند، همان‌هایی بودند که در ماه‌های قبل در استقبال آن عالم مجاهد در بازگشت از تحصن، حضور داشتند. شیخ فضل‌الله نوری که خود در ابتدا از حامیان اصلی مشروطه بود، به محض این که خطر انحراف این نهضت را تشخیص داد، خواهان مشروطه می‌شود و این چنین مرگبار پاسخ خود را دریافت کرد. مقبره می‌ایشان در صحن حرم مطهر حضرت معصومه (س) واقع شده است.